

Sygn. akt V CSK 231/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku B. C. i J. C. przy uczestnictwie T. S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 23 grudnia 2014 r., sygn. akt II Ca 1484/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od wnioskodawców solidarnie na rzecz uczestnika
postępowania kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił apelację wnioskodawców od postanowienia Sądu Rejonowego w Trzebnicy oddającego wniosek o ustanowienie służebności przesyłu za jednorazowym wynagrodzeniem.

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy uzasadniali wniosek o rozpoznanie skargi występowaniem w sprawie zagadnienia prawnego związanego ze stosowaniem przepisów art. 230, art. 145 § 1, art. 305¹⁻⁴, art. 336, art. 352 § 1 i 2 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie dotychczas niewyjaśnione i nierozwiązane w orzecznictwie, a więc mające walor nowości i służące rozwojowi prawa.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać sformułowanym przez skarżących i wyjaśnionym już w orzecznictwie zagadnieniom dotyczącym roszczeń osób, których nieruchomości obciążona została na skutek zasiedzenia służebnością odpowiadającą treścią służebności przesyłu o wynagrodzenie za korzystanie z nieruchomości za okres biegu terminu zasiedzenia. (zob. m.in. wyroki SN z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 258/11, z dnia 10 lipca 2013 r., V CSK 320/12, z dnia 19 września 2013 r., I CSK 700/12, nie publikowane). Nie można też, na tle motywów zaskarżonego wyroku, uznać za istotne zagadnienie prawne

w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. dalszych podniesionych przez skarżącego kwestii nie pozostających w koniecznym – dla takiej jego kwalifikacji – związku ze sprawą wyrażającym się znaczeniem dla zaskarżonego rozstrzygnięcia.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, która Sąd Najwyższy bierze od rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.